

Folkeparti, at der er behov for en forbedring af vejledningen til de praktiserende læger omkring brugen af psykofarmaka. Erfaringer fra Århus Amt viser, at det kan lade sig gøre at ændre praksis med en langvarig oplysningsindsats, hvor lægernes brug af stærkt antipsykotisk medicin problematiseres, og deres argumentation styrkes omkring, at det ikke er et problem der skal behandles medicinsk.

Svar (20/3 2000)

Sundhedsministeren (Sonja Mikkelsen):

Der er allerede iværksat flere initiativer med det formål at »klæde« lægerne endnu bedre på, når det gælder ordination af psykofarmaka.

I Sundhedsstyrelsen er der nedsat en ekspertgruppe, der udarbejder retningslinjer til lægerne om ordination af psykofarmaka. Ekspertgruppens retningslinjer forventes klar til sommer.

Dansk Selskab for Almen Medicin har påbegyndt udarbejdelse af en klinisk vejledning til de praktiserende læger om diagnosticering og behandling af depression i almen praksis. Denne vejledning vil bredt omhandle udredning, behandling herunder samtalerapi og medicinordination m.v.

Der foreligger derudover allerede retningslinjer for brugen af antipsykotisk medicin fra Dansk Psykiatrisk Selskab.

Endelig har jeg netop anmodet Sundhedsstyrelsen og Lægemedelstyrelsen om en redegørelse for, hvilke muligheder der er for at intensivere overvågningen af lægernes ordinationsspraksis i relation til ældre generelt, herunder hvilke muligheder der er for at tilvejebringe en vejledning til lægerne om ordinationerne. Jeg forventer styrelsernes redegørelse i september måned.

Jeg er samtidig overbevist om, at den megen debat, der har været på det seneste, om ordination af psykofarmaka til plejehjemsbeboere, vil medvirke til at skærpe lægernes opmærksomhed på den lægefaglige begrundelse for medicinordinationen i forhold til patientens behandlingsbehov.

Spm. nr. S 2089

Til socialministeren (23/3 2000) af:

Tove Videbæk (KRF):

»Mener ministeren der kan være et behov for, at det i lovgivningen præciseres, at kommuner, der anbringer et barn eller en ung uden for hjemmet på et opholdssted for børn og unge, skal underrette den tilsynsførende i det amt, der har godkendelsesbeføjelser for det pågældende opholdssted, forud for anbringelsen?«

Begrundelse

Det fremgår af lov om social service § 49, stk. 2, at opholdssteder for børn og unge skal være godkendt som generelt egnede af det stedlige amt. Implicit i denne bestemmelse ligger en forpligtelse for den anbringende kommune til at sikre, at det pågældende opholdssted er godkendt. Det fremgår dog blandt andet af en artikel, »Voldsdomt feriefar for problembørn«, Ekstra Bladet den 22. marts 2000, at Sydals og Vojens Kommuner har placeret børn og unge på opholdssteder, der ikke (endnu) var godkendt af det stedlige amt. Derfor mener spørgeren, der kan være behov for en præcisering af kommunernes pligt i denne forbindelse.

Svar (29/3 2000)

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Der er efter gældende regler i lov om social service ikke fastsat bestemmelser om, at der skal ske en sådan underretning. Umiddelbart synes det tvivlsomt, om en sådan underretningspligt vil have en særlig værdi.

Efter lov om sociale service skal et opholdssted for børn og unge være godkendt, jf. § 49, stk. 2. Ved en eventuel anbringelse af et barn eller en ung i et ikke - godkendt opholdssted vil der således være tale om en tilsidesættelse af servicelovens bestemmelser.

Indførelse af en evt. supplerende bestemmelse om underretning af det stedlige amt, der har godkendelsesbeføjelsen, vil ikke i sig selv sikre, at der ikke fortsat sker en sådan tilsidesættelse. Underretningspligten kan således tillige tænkes tilsidesat.

Det væsentlige er, at den enkelte kommune i forbindelse med anbringelse af børn og unge uden for hjemmet har fastsat nogle forretnings-